

C-78/20. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2020. február 14.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Szlovákia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. november 26.

Az alapeljárás felei:

M. B.

és

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

Najvyšší súd**Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága)**

[omissis]

VÉGZÉS

A Najvyšší súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága) [omissis] a keresett személy **M. B.**-vel szemben az osztrák büntető törvénykönyv 75. §-ában meghatározott emberölés bűncselekménye miatt indított büntetőeljárásban 2019. november 26-án Pozsonyban tartott zárt ülésen a következőképpen

határozott:

a bíróság a Trestný poriadok (a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv) 318. §-a (1) bekezdésének a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv 244. §-ának (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett rendelkezése értelmében **felfüggeszti** a 2017. november 15-én a grazi ügyészség (Osztrák Köztársaság) (ügyszám: [omissis]) által M. B.-vel, a Szlovák Köztársaság állampolgárával szemben kibocsátott európai elfogatóparanccsal kapcsolatos eljárást, és a 2009.

február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal (HL 2009. L 81., 24. o.) módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.; a továbbiakban: kerethatározat) 1. cikke (1) bekezdésének, 6. cikke (1) bekezdésének, 8. cikke (1) bekezdésének és 15. cikke (2) és (3) bekezdésének értelmezésére vonatkozóan **előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszt az Európai Unió Bírósága elé.**

I n d o k o l á s

(1) A Krajský súd v Trnave (nagyszombati regionális bíróság, Szlovákia) 2019. január 17-i, [omissis] ugyanazon ügyszám alatt kiadott 2019. február 21-i helyesbítő határozatával együttesen figyelembe vett határozatával, a módosított zákon č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (az európai elfogatóparancsról szóló 154/2010. sz. törvény) (a továbbiakban: európai elfogatóparancsról szóló törvény) 22. §-ának (1) bekezdése értelmében elrendelte a grazi ügyészség (Osztrák Köztársaság) által M. B. ellen 2017. november 15-én [omissis], az osztrák büntető törvénykönyv 75. §-ában meghatározott emberölés bűncselekményének az osztrák büntető törvénykönyv 12. §-ának első fordulata [eredeti 2. o.] értelmében közvetlen tettesként való elkövetése miatti büntetőeljárás lefolytatása céljából kiadott európai elfogatóparancs végrehajtását, amely bűncselekményt M. B. a következő tényállás keretében követte el:

- 1) M. B. és M. D. egymás tevékenységéről tudva, közösen közvetlen tettesként 2001. július 14-én szándékosan megölték a G. V.-nek nevezett személyt oly módon, hogy késsel a gerincénél, pisztollyal pedig fején ejtettek rajta lőtt sebet,
- 2) L. B. 2001. július 14. előtt meg nem határozott időpontban megbízta M. B.-t és M. D.-t az 1. pontban leírt bűncselekmény elkövetésével, azt kérve tőlük, hogy öljék meg G. V.-t,
- 3) 2001. július 14. előtt meg nem határozott időpontban I. P. hozzájárult az 1. pontban leírt bűncselekmény elkövetéséhez azzal, hogy pisztolyt és gépkocsit bocsátott M. B. és M. D. rendelkezésére, és a bűncselekmény elkövetésére konkrét tervet dolgozott ki.

(2) E határozat elfogadását követően M. B. mint keresett személy jogi képviselőjén keresztül azonnal fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben. Kiegészítő indokolásában a fellebbező többek között arra hivatkozik, hogy a bűnüldöző hatóságok által az Osztrák Köztársaságban vele szemben folytatott büntetőeljárás adatai szerint a bűncselekmény elkövetésére nem nyereségvágyból került sor, ami a büntető törvénykönyv 2005. december 31-ig hatályban lévő 219. §-ának (1) bekezdésében meghatározott emberölés bűncselekménye jogi minősítésének felel meg, e bűncselekmény azonban a Szlovák Köztársaság jogszabályai alapján már elévült volna. A benyújtott fellebbezésben ezért a fellebbező arra is hivatkozott, hogy ebben az esetben az európai

elfogatóparancsról szóló törvény 23. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján az európai elfogatóparancs végrehajtása kötelező megtagadásának indoka áll fenn, nevezetesen az, hogy azon büntetőeljárásban, amelynek keretében az európai elfogatóparancs végrehajtását kéri, a büntetőség elévült. Abban a körben, amelyben az elsőfokú bíróság nem adott helyt e jogalapnak azáltal, hogy úgy ítélte meg, hogy a cselekmény jogilag nem minősíthető az emberölés – a büntető törvénykönyv 2005. december 31-ig hatályban lévő 219. §-ának (1) bekezdése értelmében vett – bűncselekményének (amelynek elévülési ideje 10 év), hanem az emberölés – a büntető törvénykönyv 2005. december 31-ig hatályban lévő 219. §-a (2) bekezdésének h) pontja értelmében vett – bűncselekményének minősül (amelynek elévülési ideje 20 év), amelynek során a grazi ügyészség 2018. január 10-i levelére támaszkodott, amelyből kitűnik, hogy a cselekmény életbiztosítási kötvény megszerzésére irányult, és ezért megállapította, hogy nyereségvágy áll fenn, amely megalapozza a bűncselekmény hosszabb elévülési idővel rendelkező úgynevezett minősített esetét, a fellebbező vitatja a regionális bíróság ezen álláspontját. E tekintetben fellebbező többek között arra hivatkozik, hogy a cselekmény minősítését (a haszonszerzési indíték belefoglalásával) a grazi ügyészség ügyésze pontosította, de ezt a grazi székhelyű regionális bíróság bírója nem hagyta jóvá. A felperes szerint nem fogadható el, hogy a bűncselekmény átminősítését a bíróság „jóváhagyása” nélkül az ügyész végezze el. A felperes abból az előfeltevésből indul ki, hogy ha a nemzeti szabályozás megköveteli, hogy az ügyészség által kibocsátott [eredeti 3. o] európai elfogatóparancsot az osztrák bíróság is hagyja jóvá, akkor ez a felperes szerint az európai elfogatóparancs végrehajtása szempontjából meghatározó ténybeli elem kiegészítéséhez is szükséges.

(3) A Najvyšší súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága, a továbbiakban: legfelsőbb bíróság) a keresett személy által megfelelő időben benyújtott említett fellebbezés alapján a megtámadott határozatban szereplő, a fellebbező által megkérdőjelezett megállapítások helyállóságát és a korábbi eljárást vizsgálva a következő megállapításokra jutott.

(4) 2017. november 15-én a grazi ügyészség (Osztrák Köztársaság) európai elfogatóparancsot bocsátott ki M. B.-vel, a Szlovák Köztársaság állampolgárával szemben, az osztrák büntető törvénykönyv 75. §-ában meghatározott emberölés bűncselekményének gyanúja miatti büntetőeljárás lefolytatása céljából, [omissis] amely bűncselekményt az osztrák büntető törvénykönyv 12. §-a első fordulatának megfelelően közvetlen tettesként követte el oly módon, hogy M. B. és M. D. egymás tevékenységéről tudva, közösen, közvetlen tettesként 2001. július 14-én S. településen szándékosan megölték a G. V.-nek nevezett személyt, késsel a gerincénél, pisztollyal pedig a fején megsebesítve. Ezen európai elfogatóparancsot az abban megjelölt okokból a grazi regionális büntetőbíróság 2017. november 20-i határozatával jóváhagyta (megerősítette).

(5) Ezt követően a nagyszombati regionális ügyészség 2018. január 4-i kérelme alapján a grazi ügyészség 2018. január 10-i levelében többek között kijelentette, hogy a bűncselekmény elkövetésének indítékeként a nagy hasznot ígérő biztosítási

kötvény jelölhető meg, amelyet az emberölés áldozata korábbi élettársa, L. B. lánya, L. B. javára kötött meg. A grazi ügyészség szerint a nyomozás során megállapításra került, hogy L. B. volt a bűncselekmény felbujtója, aki felbérelte M. B.-t, lánytestvére régi barátját, valamint M. D.-t, akik közösen követték el a gyilkosságot, és ennek fejében részesedést kaptak volna az életbiztosítási kötvényből.

(6) Az európai elfogatóparancsról szóló törvény 3. §-ának d), e), g) és k) pontja értelmében e törvény alkalmazásában: [d)] európai elfogatóparancs – egy tagállamban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik tagállam a büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja, [e)] kibocsátó állam – az a tagállam, amelynek igazságügyi hatósága az európai elfogatóparancsot kibocsátotta, [g)] a kibocsátó tagállam igazságügyi hatósága – a tagállamnak az az igazságügyi hatósága, amely ezen állam jogrendszere szerint az európai elfogatóparancs kibocsátására illetékes, [k)] egyéb iratok – a kibocsátó tagállam igazságügyi hatósága vagy végrehajtó igazságügyi hatóság által az európai elfogatóparanccsal kapcsolatos eljárásban kiadott vagy kért iratok az európai elfogatóparancs, **[eredeti 4. o.]** kiegészítő hozzájárulás iránti kérelem, valamint az ismételt kiadás iránti kérelem kivételével; nem minősülnek egyéb iratoknak a kiegészítő információk, amelyeket a kibocsátó állam igazságügyi hatósága vagy a végrehajtó igazságügyi hatóság az európai elfogatóparancs kötelező elemeinek kiegészítése érdekében adott ki vagy kért.

Az európai elfogatóparancsról szóló törvény 19. §-ának (5) bekezdése értelmében, ha a kibocsátó állam igazságügyi hatósága által az európai elfogatóparancsban megadott információk nem elegendőek az európai elfogatóparancs végrehajtásáról való határozathozatalhoz, különösen, ha az európai elfogatóparancs nem tartalmazza a határozathozatalhoz szükséges valamennyi kötelező elemet és adatot, vagy ha nyilvánvaló, hogy az európai elfogatóparancsot olyan igazságügyi hatóság bocsátotta ki, amely arra nem rendelkezett hatáskörrel, illetve illetékességgel, vagy ha a cselekmény európai elfogatóparancs kiadásának alapjául szolgáló vagy a kettős büntethetőség vizsgálata által nem érintett bűncselekményként történő jogi minősítése nyilvánvalóan hibás, az ügyész kiegészítő információkért haladéktalanul a kibocsátó állam igazságügyi hatóságához fordul. Az ügyész a kiegészítő információk átadására megfelelő határidőt is meghatározhat, figyelembe véve az európai elfogatóparancs végrehajtásáról szóló határozat meghozatalára vonatkozó, a 24. § szerinti határidőket.

Az európai elfogatóparancsról szóló törvény 22. §-ának (4) bekezdése szerint, ha az eljárás során megállapítást nyer, hogy a 23. § (1) bekezdése alapján az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának oka áll fenn, a bíróság úgy határoz, hogy nem hajtja végre az európai elfogatóparancsot. Ha az eljárás során megállapítást nyer, hogy a 23. § (2) bekezdésében említett megtagadási ok áll fenn, a bíróság dönthet úgy, hogy nem hajtja végre az európai elfogatóparancsot.

Az európai elfogatóparancsról szóló törvény 23. §-a (1) bekezdésének e) pontja szerint az európai elfogatóparancs végrehajtását meg kell tagadni, ha a végrehajtó igazságügyi hatóság megállapítja, hogy a szlovák jogrendnek megfelelően a keresett személlyel szemben a büntethetőség vagy szabadságvesztés-büntetés végrehajtása elévült, és a büntetőeljárás alá vonás a Szlovák Köztársaság jogrendje szerint a szlovák hatóságok hatáskörébe tartozik.

A Trestný zákon (büntető törvénykönyv) (zákon č. 140/1961 [140/1961. sz. törvény] 2001. augusztus 1-jéig hatályos változata [a továbbiakban: büntető törvénykönyv]) 16. §-ának (1) bekezdése szerint a büntethetőséget a bűncselekmény elkövetése idején hatályos törvény alapján kell megítélni; egy későbbi törvény fényében csak akkor vizsgálható, ha az az elkövetőre nézve kedvezőbb.

A büntető törvénykönyv 18. §-a szerint a szlovák törvény alapján kell vizsgálni a Szlovák Köztársaság állampolgára, a Szlovák Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező hontalan, **[eredeti 5. o.]** vagy a Szlovák Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező külföldi által külföldön elkövetett cselekmény büntethetőségét is.

A büntető törvénykönyv 67. §-a (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint a büntethetőség megszűnik az elévülési idő elteltével, amelynek időtartama [a]) olyan bűncselekmény esetében, amely tekintetében e törvény a különös részben rendkívüli büntetés kiszabását teszi lehetővé, húsz év, [b]) tíz év, ha a szabadságvesztés-büntetés felső határa legalább 10 év.

A büntető törvénykönyv 219. §-ának (1) bekezdése szerint, aki szándékosan emberölést követ el, tíz évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés-büntetéssel büntetendő.

A büntető törvénykönyv 219. §-a (2) bekezdésének h) pontja szerint az elkövető tizenkét évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel vagy különös büntetéssel büntetendő, ha az (1) bekezdésben említett bűncselekményt nyereségvágyból, más különösen aljas indokból vagy azért követi el, hogy másik bűncselekmény elkövetését eltitkolja vagy megkönnyítse.

A kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdése szerint európai elfogatóparancs egy tagállamban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik tagállam a büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja.

A kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében a kibocsátó igazságügyi hatóság a kibocsátó tagállamnak az az igazságügyi hatósága, amely ezen állam joga szerint az európai elfogatóparancs kibocsátására illetékes.

A kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének d) és e) pontja értelmében az európai elfogatóparancs, a mellékletben szereplő formanyomtatványnak megfelelően az

alábbi információkat tartalmazza: d) a bűncselekmény jellege és jogi minősítése, különösen figyelemmel a 2. cikkre; e) a bűncselekmény elkövetése körülményeinek ismertetése, ezen belül az időpont, a hely és a keresett személy bűncselekményben való részvételének módja;

A kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdése szerint ha a végrehajtó igazságügyi hatóság úgy ítéli meg, hogy a kibocsátó tagállam által közölt információk nem elégségesek ahhoz, hogy az átadás kérdésében határozzon, kéri, hogy a szükséges kiegészítő információkat, különösen a 3–5. cikkre, valamint a 8. cikkre tekintettel, soron kívül bocsássák a rendelkezésére, és a 17. cikkben előírt határidők betartását **[eredeti 6. o.]** szem előtt tartva határidőt szabhat ezek kézhezvételére. A kerethatározat 15. cikkének (3) bekezdése értelmében a kibocsátó igazságügyi hatóság bármilyen további hasznos információt bármikor megküldhet a végrehajtó igazságügyi hatóságnak.

A 2019. május 27-i OG és PI (lübecki és zwickau-i ügyészség) ítélettel (C-508/18 és C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) az Európai Unió Bírósága kimondta, hogy a 2002/584 kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése szerinti „kibocsátó igazságügyi hatóság” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az nem terjed ki valamely tagállam azon ügyészségére, amely ki van téve azon kockázatnak, hogy közvetlenül vagy közvetetten alá lehet rendelve az igazságügyi minisztériumhoz hasonló végrehajtó hatalmi szerv egyedi utasításainak az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozat meghozatala keretében.

Az Európai Unió Bírósága a 2019. október 9-i NJ-ítéletben (C-489/19 PPU, EU:C:2019:849) kimondta, hogy a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdésében említett „európai elfogatóparancs” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy e fogalom kiterjed a valamely tagállam ügyészsége által kibocsátott európai elfogatóparancsra, jóllehet ezen ügyészség ki van téve azon kockázatnak, hogy az elfogatóparancs kibocsátása során közvetlenül vagy közvetve alá van rendelve az igazságügyi miniszterhez hasonló végrehajtó hatalmi szerv által adott egyedi rendelkezéseknek, illetve utasításoknak, feltéve hogy az említett elfogatóparancs, annak érdekében, hogy azt az említett ügyészség továbbíthassa, kötelezően bírósági jóváhagyás tárgyát képezi, amely bíróság – hozzáférve a büntetőügy teljes aktájához, amelyhez csatolták a végrehajtó hatalmi szerv által adott esetleges egyedi rendelkezéseket, illetve utasításokat is – függetlenül és objektíven felülvizsgálja az említett elfogatóparancs kibocsátásának feltételeit, valamint arányosságát, így módon olyan önálló határozatot hozva, amely révén ezen elfogatóparancs végleges formát ölt.

(8) A fentiekre tekintettel a legfelsőbb bíróságnak nincsen kétsége afelől, hogy a grazi ügyészség által a fellebbezővel szemben kibocsátott, majd a grazi regionális büntetőbíróság által jóváhagyott európai elfogatóparancs a kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett európai elfogatóparancsnak minősül. Mindazonáltal azon tényállás-ismertetés alapján, amely szerint a bűncselekményt, amely miatt a fellebbezővel szemben európai elfogatóparancsot bocsátottak ki, a bíróság által jóváhagyott európai elfogatóparancsban megállapítottak szerint

követte el, a keresett személy büntethetősége a Szlovák Köztársaság jogrendje szerint elévült. Az első fokon eljáró bíróság e tekintetben ezzel ellentétes következtetésre kizárólag a grazi ügyészség által szolgáltatott, de az illetékes bíróság által már jóvá nem hagyott kiegészítő információk alapján jutott, amelyek lényegesen kiegészítik a tényállás leírását, úgy, hogy a keresett személy a bűncselekményt nyereségvágyból **[eredeti 7. o.]** követte el. Tekintettel arra, hogy az osztrák ügyészségek az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozat elfogadása során nem felelnek meg az objektivitás és a függetlenség követelményének (az Európai Unió Bírósága 2019. október 9-i NJ ítélete, [C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, 40. pont]), a legfelsőbb bíróság szerint is megalapozott a fellebbező által ezen eljárásban előterjesztett kérdés, nevezetesen, hogy nem kell-e az osztrák ügyészség által közölt kiegészítő információkat is az osztrák bírósággal jóváhagyatni, amennyiben a végrehajtó igazságügyi hatóság határozata értelmében azok lényegesen kiegészítik, adott esetben módosítják a bíróság által jóváhagyott európai elfogatóparancs tartalmát.

(9) A fenti megfontolásokra tekintettel a legfelsőbb bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügy megoldásához az uniós jog értelmezése szükséges, és ezért úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

Kell-e a 2002/584 kerethatározat 15. cikkének (1) bekezdése alapján közölt kiegészítő információkra is alkalmazni azokat a követelményeket, amelyeknek az európai elfogatóparancsnak mint bírósági határozatnak e kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdése és 6. cikkének (1) bekezdése szerint meg kell felelnie, ha a végrehajtó igazságügyi hatóság határozata értelmében azok lényegesen kiegészítik vagy módosítják a kibocsátott európai elfogatóparancs eredeti tartalmát?

[omissis] [fellebbezéssel kapcsolatos tájékoztatás]

Pozsony, 2019. november 26.

[omissis]

[aláírások]